Pregaria.cat

Entrada

Desig i trobada

A la pregària a vegades t'entra un gran desig de Déu. És com una mena de set; molt més que la set. Difícilment es pot enquadrar com un sentiment, un pensament, una imaginació o una nostàlgia.

Aquest desig acostuma a no tenir norma. Pot arribar al principi d'una estona de pregària, al mig, al final, al marge i en els moments menys esperats.

És com si l'ànima s'obrís. Una mena de tremolor existencial; potser un vertigen del cor. Et quedes quiet i te n'adones de que en el teu "puzzle" vital li manca aquella peça capaç de dinamitzar la construcció fonda.

Obres els braços, disposat a l'abraçada, i de moment no la pots donar, li manquen aquells de l'Altre, que hi són, (prou que ho saps) i semblen quiets.

Hi ha persones que senten aquest desig de Déu durant molt de temps, fins i tot anys sencers. Hi ha, però, quelcom també d'agradable enmig del desconcert i la duresa d'una set espiritual, que afecta el cor mateix de la fe, durant tant de temps.

Hi ha persones que l'experimenten molt de tant en tant, en temps i moments mai previsibles.

Altres tenen la set, però no tenen consciència de que aquesta mena de buidor dolça i amargant sigui de Déu. Més o menys ho atribueixen als misteris de la vida humana.

Si saps més o menys de què va quan llegeixes aquest suport per a la pregària, tingues cura, para atenció, que generalment el desig de Déu és indicatiu de que arribarà l'experiència senzilla i fonda de la trobada. Entre desig i trobada hi ha relació. El desig és com la llavor de la trobada, o la trobada com la culminació del desig.

Quan Jesús recomanava tantes vegades que vetlléssim es referia, no de forma exclusiva, a la trobada. Molta atenció a l'interior. Molta atenció a l'amor. Molta atenció a la donació. Para l'orella que els seus passos es poden començar a sentir, ni que no saps ni el dia ni l'hora de que els braços encaixin.

El desig de Déu és ja amor de Déu. A cops necessitat de certa purificació; sempre com un regal. Qui cerca troba, qui truca, li obren, qui desitja és que ja Déu li està dient: vinc.

Si algú ha pensat que ens referim a la vida eterna, al més enllà de la mort no és aquesta la nostra intenció, ni que no està descartada. Desig de Déu ara, als 20, als 30, als 40 i més. En mig de la nostra societat, estudis, feina, horaris, cansament, sous, llibres, amors i lluites socials. Trobada amb Ell a l'Eucaristia, al metro, de nit, en la tribulació, a la festa, al treball, a la mirada.

Tens set de Déu.... és el preludi d'una trobada anunciada !!